

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: *L. H.*

Cím: *Uy Szirmai Albert új budapesti ősbemutatóra készül*

Forrás: *Vasárnapi búcsúbeszélgetés a világhírű zeneszerzővel*

Steffán-tér

(Hely)

1961. jún. 12.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

hely

Szirmai Albert

Idő

"1961"

Személy

Helyszám

78(064.5)

Kétheti budapesti tartózkodás után vasárnap délelőtt visszautazott New Yorkba Szirmai Albert, az évtizedek óta Amerikában munkálkodó világhírű magyar zeneszerző.

— Sajnálom, hogy nem jöttem előbb és nem maradhatok tovább — mondotta elutazása előtt —, de egészen rövidesen újra visszajövök.

Mit látott Budapesten? — kérdezzük.

— Mindenekfelett egy gyönyörű várost! — lelkesedik. — Szemére is vettem unokahúgomnak, miért nem írta meg, milyen nagyszerűen árkádositották a Rákóczi utat, mennyire megfiatalodott a Körút, micsoda új, modern negyedek épültek az Üllői úton, a külső városrészekben. Valósággal megigézett az új *Madách Színház*, hasonlót a világon sehol sem láttam, ide jöhetnek tanulni a külföldi szakemberek, hogyan kell színházat építeni.

— Mint muzsikussal, természetesen elsősorban zenés darabokat látogattam. Az *Operában* a *Macbeth* ragadott el; a *Fővárosi Operett Színházban* feledhetetlen Jacobi barátom *Leányvásár-át*, majd a pompás *Boeccaccio-t* láttam. Sok jót hallottam az új magyar színjátszásról, mégis sokkal többet kaptam, mint vártam. Nagyszerű rendezés, karmesterék, muzsikuskok, színészek s nemegyszer, mint például a *Túzijáték* előadásán, eredeti megoldási módok. Mindez annyira hatott rám, hogy sok évtizedes hallgatás után *felébredt bennem a szenvedélyes komponista*. El is határoztam,

hogy legközelebb hosszabb időre visszajövök Budapestre, ott folytatom, ahol az *Alexandra* világsikere után abbahagytam. *Már dereng bennem új zenés darabom terve, melynek természetesen, mint minden művemnek Budapesten lesz az ősbemutatója*. Ezzel is szeretném meghálálni a nagy szeretetet, mely a magyar főváros színházi világában fogadott.

Búcsúzás közben még egy utolsó kérdés: Mi volt a legkedvesebb pesti emléke?

— Látogatásom a *Vidám Színpadon*, mely a *Heltai-Molnár* vezette kabaré magyar Murger-korszakát hozta vissza számomra. Nemcsak a színpadról köszöntött a színház és közönsége nevében a nagyszerű *Kellér Dezső*, hanem *Sólyom Janka* elragadó tolmácsolásában felhangzott egy régi-régi sanzonom is, az *Életrajz*, *Szép Ernő* tündérszövegére. Egy pillanatra újra bozontos sörényű ifjú titán lettem, mint mikor ezt a dalocskát komponáltam.

Úgy lehet, ez az élménye is hozzájárult, hogy a világhírű zeneszerző a mielőbbi viszontlátás reményében búcsúzott Budapesttől.